

„DEZINFEKCIONA CENTRALA“ 1915. GODINE U NIŠU

Goran Čukić

Peći za pečenje hleba i sušare za šljive i drugo voće deo su narodne tradicije. One predstavljaju osnov iz kojeg potiče „komora na suvi topli vazduh“. Pre izbijanja epidemije pegavca u Srbiji početkom 1915. godine niko u svetu nije imao efikasno taktičko sredstvo protiv velike epidemije. Protivepidemijska mera depedikulacije tada je prvi put realizovana putem komora. Bilo je potrebno da ima valjan kapacitet i da se s njom lako rukuje. Primena suvog toplog vazduha u niškoj „dezinfekcionoj centrali“ čini da je redosled faza taktičkih rešenja depedikulacije drugačiji od promovisanog 1956. godine. Treba da bude na prvom mestu topli suvi vazduh po kriterijumima, bilo da je a) prvo nastalo taktičko sredstvo ili b) po kapacitetu uništavanja parazita obradom broja odela, posteljine itd. Ovo taktičko rešenje je na nivou najvećeg uspeha srpskog saniteta u Velikom ratu i naučni doprinos Srbije medicini sveta. Medicina je zato u sledećem svetskom ratu kod pojave pegavca već imala jedno više provereno sredstvo odbrane! *Acta Medica Mediana* 2016;55(4):97-103.

Key words: pegavi tifus, „dezinfekciona centrala“, komora na suvi topli vazduh, depedikulacija, Niš ratna prestonica, 1915. Godina